

Den dag jeg tog hjemmefra for at tage

til byen

Den dagen eg drog heimantå for å

dra til byen

✎ Lesley Koyi, Ursula Natula

👤 Brian Wambi

📧 Kim Sandvad West

💬 dansk / nynorsk

📊 nivå 3

Barnebøker for Norge

barnebøker.no

Den dag jeg tog hjemmefra for at tage til
byen / Den dagen eg drog heimantå for å
dra til byen

Skrevet av: Lesley Koyi, Ursula Natula

Illustrert av: Brian Wambi

Oversatt av: Kim Sandvad West (da), Espen

Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

Det lille busstoppested i min landsby var fylt med mennesker og overfylte busser. På jorden var der endnu flere ting, der skulle lastes. Billetsælgere råbte navnene på de steder, deres busser skulle til.

...

Den vesle busstasjonen i landsbyen min var travel og stappfull av bussar. På bakken var det fleire ting som skulle lastast. Medhjelparane ropte namna på stadane dit bussane gjekk.

“Byeni Byeni Mod vesti!” hørte jeg en billet sælger råbe.
Det var den bus, jeg skulle med.

...

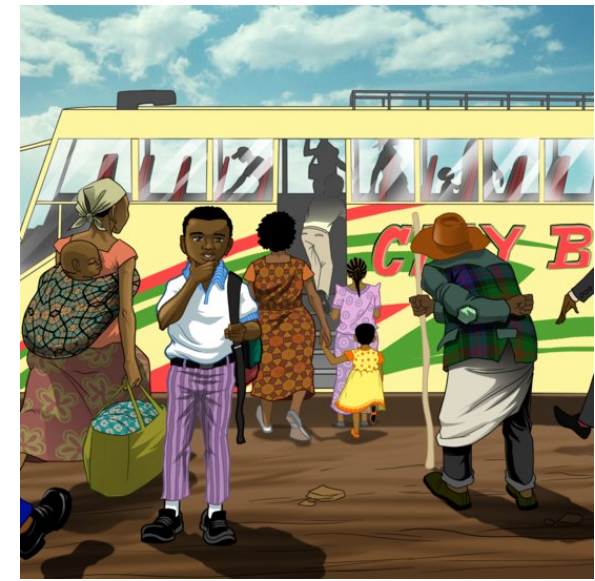
“Byeni Byeni Vestover!” hørte jeg en medhjælper råbe.
Det var bussen jeg måtte ta.

Bussen var næsten fuld, men flere mennesker skubbete stadig på for at komme med. Nogle lagde deres bagage under bussen. Andre lagde deres på hylderne indenfor.

...

Bussen til byen var nesten full, men fleire folk dytta for å koma om bord. Nokre plasserte bagasjen sin i bagasjerommet under bussen. Andre la han på hyllene inne i bussen.

Returbussen blev hurtigt fyldt op. Snart ville den køre tilbage mod øst. Det vigtigste for mig nu var at begynde at lede efter min onkels hus.

...

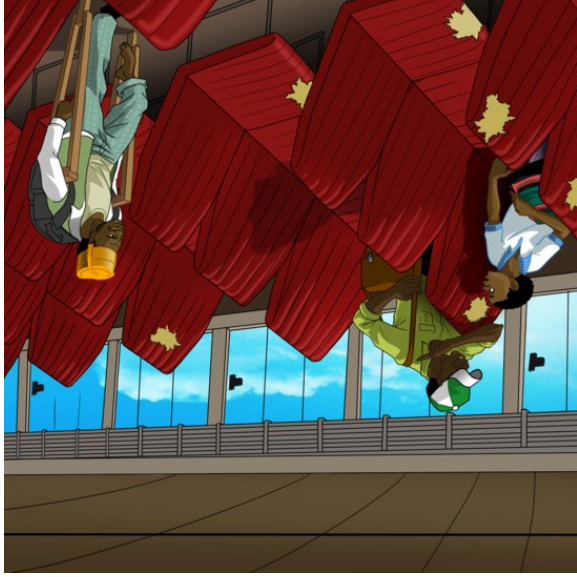
Bussen som skulle tilbake vart fylt opp fort. Det viktigaste for meg no var å byrja å leita etter huset til onkelen min.

Nye passagerer holdt godt fast i deres billetter, mens de ledte etter et sted at sitde i den fylde bus. Kvinder med små børn lagde dem til rette for den lange reise.

...

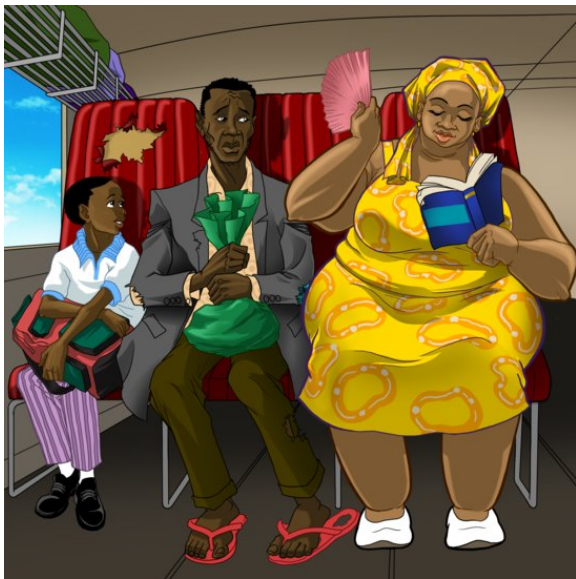
Nye passasjerar klamra seg til billettane sine medan dei såg etter ein stad å sitja sidan det var trangt om plassen. Kvinner med unge born la til rette for dei så dei skulle få det behageleg under den lange reisa.

Ni timer senere vågnete jeg op af høje brag og råb efter passagerer, som skulle tilbage til min landsby. Jeg greb min lille taske og hoppede ud af bussen.

...

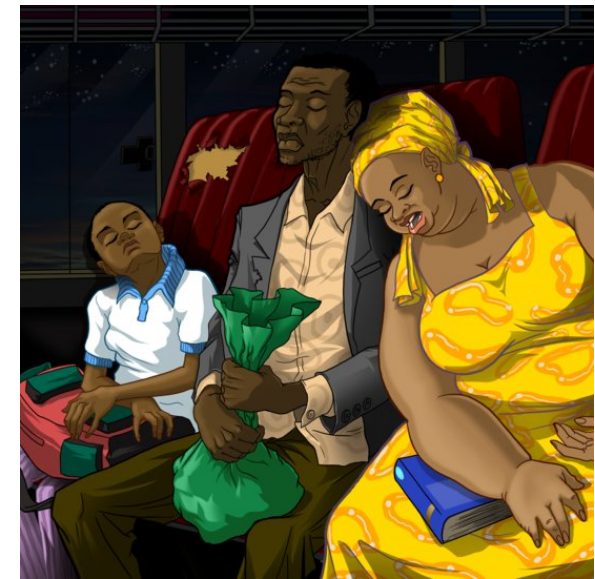
Ni timar seinare vakna eg av høglydt banking og roping etter passasjerar som skulle tilbake til landsbyen min. Eg greip fatt i den vesle veska mi og hoppa ut av bussen.

Jeg klemte mig ind ved siden af et vindue. Personen, der sad ved siden af mig, holdt godt fast i en grøn plastikpose. Han havde gamle sandaler og en slidt frakke på, og han så nervøs ud.

...

Eg pressa meg inn ved sida av eit vindauge. Personen som sat ved sida av meg heldt hardt om ein grøn plastpose. Han hadde på seg gamle sandalar, ein utsliten frakk, og han såg nervøs ut.

På vejen memorerede jeg navnet på det sted i den store by, hvor min onkel boede. Jeg mumlede det stadig, da jeg faldt i søvn.

...

På vegen lærte eg meg utanåt namnet på staden i den store byen der onkelen min budde. Eg mumla enno då eg fall i søvn.

Men mine tanker vandrede hjem igen. Vil min mor være trygg? Kommer mine kaniner til at indbringe nogen penge? Vil min bror huske at vande mine nyudsprungne træer?

...

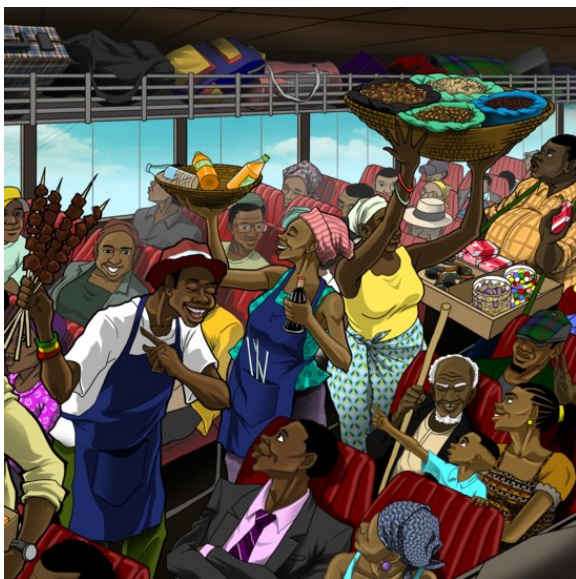
Men tankane mine vandra heim. Kjem mor mi til å verta trygg? Kjem kaninane mine til å innbringe nokre pengar? Kjem bror min til å hugsa å vatna dei nyutsprungne trea mine?

Jeg så ud af bussen og indså, at jeg skulle forlade min landsby, hvor jeg var vokset op. Jeg skulle til den store by.

...

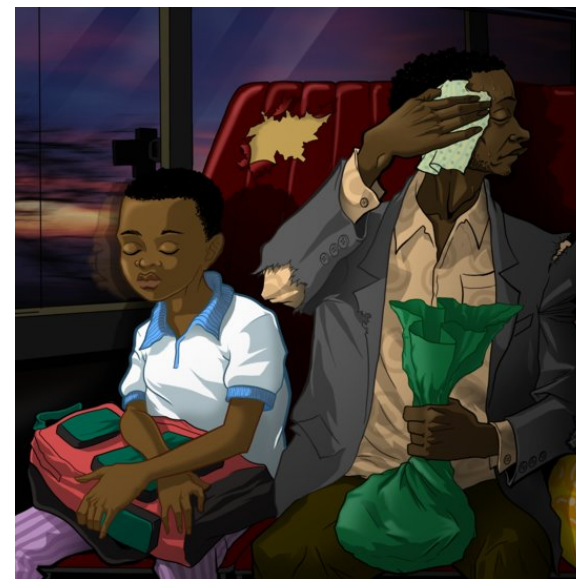
Eg såg ut av bussen og innsåg at eg var i ferd med å forlata landsbyen min, staden der eg hadde vokse opp. Eg skulle dra til den store byen.

Lastningen var overstået, og alle passagererne havde fundet et sted at sidde. Gadesælgere skubbete sig stadig ind i bussen for at sælge deres varer til passagererne. Alle råbte navnene på det, de ville sælge. Jeg syntes, ordene lød mærkelige.

...

Lastinga av bagasjen var ferdig og alle passasjerane hadde sett seg. Gateseljarar pressa seg enno inn i bussen for å selja varene sine til passasjerane. Alle ropte namna på det dei hadde til sals. Eg syntest orda høyrdest merkelege ut.

Som rejsen skred frem, blev der meget varmt inde i bussen. Jeg lukkede øjnene og håbede på at kunne falde i søvn.

...

Etter kvart som reisa heldt fram vart det veldig varmt i bussen. Eg lukka auga og håpte å få sova.

Da bussen kørte fra busstoppet, stirrede jeg ud ad vinduet. Jeg spekulerede på, om jeg mon nogensinde ville komme tilbage til min landsby igen.

...

I det bussen forlet busstasjonen, stråa eg ut av vindauget. Eg lurte på om eg nokosinne skulle koma tilbake til landsbyen min igjen.

Nogle passagerer havde taget drikkevarer med, andre havde taget små snacks med og begyndte at tygge. Dem, der ikke havde nogen penge, som mig, kiggede bare på.

...

Nokre få passasjerar kjøpte noko å drikka, andre kjøpte små snacks som dei byrja å tygga på. Dei som ikkje hadde nokre pengar, som eg, berre såg på.

Disse aktiviteter blev afbrudt af bussens dytten, et tegn på, at vi var klar til at tage af sted. Billetsælgeren råbte til gadesælgerne, at de skulle gå ud.

...

Desse aktivitetane vart avbrotne av tutinga til bussen, eit teikn på at vi var klare til å dra. Ein medhjelpar ropte at gateseljarane måtte koma seg ut.

Gadesælgerne skubbete til hinanden for at komme ud af bussen. Nogle gav byttepenge tilbage til de rejsende. Andre forsøgte at sælge flere varer i sidste øjeblik.

...

Gateseljarar dytta kvarandre for å koma seg ut av bussen. Nokre gav tilbake vekslepengar til dei reisande. Andre freista i siste liten å selja nokre fleire varer.